

- Hur kan innehållet tolkas? Vad handlar den om och varför tror du det?
- Hittar du bildspråk i dikten (t.ex. **liknelser** eller **metaforer**)? Vilka? Vad betyder dem?
- Hur vill du beskriva de känslor eller stämningar som dikten förmedlar?
- Vad finns det för nyckelord?
- Hittar du rim?
- Hittar du någon besjälning? Alltså växter som personifieras. Vilka?
- Använder sig författaren av kontraster? (svart/vitt, tidigt/sent, vacker/ful)
- Använder sig författaren av upprepningar? (samma ord återkommer)
- Använder sig författaren av alliteration? (att flera ord nära varandra börjar på samma bokstav – t.ex. ”**alla andra andas** luft”)
- Välj ut den diktrad eller formulering som du fastnade mest för. Varför är denna formulering särskilt bra eller tänkvärd?

Skriv ner era svar på frågorna i I-paden.

Det gör ont när knoppar brister

Ja visst gör det ont när knoppar brister.
Varför skulle annars våren tveka?
Varför skulle all vår heta längtan
bindas i det frusna bitterbleka?
Höljet var ju knoppen hela vintern.
Vad är det för nytt, som tär och spränger?
Ja visst gör det ont när knoppar brister,
ont för det som växer
och det som stänger.

Ja nog är det svårt när droppar faller.
Skälvande av ängslan tungt de hänger,
klamrar sig vid kvisten, sväller, glider -
tyngden drar dem neråt, hur de klänger.
Svårt att vara oviss, rädd och delad,
svårt att känna djupet dra och kalla,
ändå sitta kvar och bara darra -
svårt att vilja stanna
och vilja falla.

Då, när det är värst och inget hjälper,
Brister som i jubel trädets knoppar.
Då, när ingen rädsla längre håller,
faller i ett glitter kvistens droppar
glömmer att de skrämdes av det nya
glömmer att de ängslades för färden -
känner en sekund sin största trygghet,
vilar i den tillit
som skapar världen.

Av: Karin Boye